

[Første næstformand.]

sigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forhandling om finansministerens redegørelse for et 3-årigt statsbudget.

(Redegørelsen (nr. III) findes i tidenden sp. 626).

Lysholt Hansen: Vi er i socialdemokratiet meget tilfredse med, at regeringen nu har forelagt en samlet oversigt over statens udgifter i de kommende 3 finansår. Som understreget i redegørelsen vil disse budgetter, når de ajourføres fra år til år, være af stor værdi for regeringen og styrelserne ved udarbejdelsen af de årlige finanslove. Men de vil være af lige så stor værdi for finansudvalget, for folketingets investeringsudvalg, ja, for hele folketinget som lovgivende myndighed, fordi vi gennem disse budgetter har fået et fundament af største betydning for vort fremtidige arbejde.

Budgetterne stiller os ansigt til ansigt med omfanget af de udgifter, det store flertal er i folketinget — ja, man kan vel endda sige så godt som hele folketinget — har givet sin tilslutning til, idet de er blottet for sådanne udgifter til udvidelser af statens aktivitet, som ikke kan siges at være uomgængelig nødvendige.

Folketinget stilles altså her over for ansvaret for sine egne beslutninger, et ansvar, som man må være bundet af i den udstrækning, man har stemt for disse udgifter, og et ansvar, man i øvrigt kun kan løsrive sig fra ved at stille forslag om lovændringer eller ændringsforslag til de årlige finanslovsforslag. Derfor vil disse minimumsbudgetter måske have deres allerstørste betydning ved at skabe grundlag for, at den offentlige debat om statens udgiftspolitik for fremtiden kan og forhåbentlig vil blive ført på en mere realistisk måde, end tilfældet hidtil har været.

Jeg håber, at den borgerlige propaganda nu må ophøre, der har til formål at få befolkningen til at tro, at socialdemokratiets ønske er, at staten får råderet over så stor en andel af befolkningens indtægter som muligt, medens omvendt de borgerlige

partier beskytter befolkningen mod den socialdemokratiske stats glubende appetit. Det er naturligvis ikke af goldt begær efter større statsindtægter, at socialdemokratiet gang på gang har måttet kræve højere skatter og afgifter. Jeg vil gerne understrege, at socialdemokratiet ikke ønsker at opkræve én øre mere i skat, end det er nødvendigt for at dække det offentliges udgifter og holde balance i samfundsøkonomien.

Som det fremgår af 3 års budgetterne, har socialdemokratiet sammen med de fleste andre partier her i tinget sat sig som mål at løse en række af de meget store opgaver, der må — og kun kan — løses i fællesskab. Som et ansvarligt politisk parti kan vi ikke bagefter nægte at være med til at skaffe staten de nødvendige indtægter til at løse opgaverne på en samfundsøkonomisk forsvarlig måde. Det er imidlertid samtidig vor politik, at disse nødvendige udgifter skal dækkes ind på en socialt retfærdig måde, så de, der har de største indtægter, også kommer til at betale den største andel til det offentlige.

Til trods for den almindelige enighed om, at samfundet skal varetage de store sociale opgaver, og trods erkendelse fra alle sider af nødvendigheden af en hurtig udbygning af de offentlige investeringer har det været den borgerlige oppositions politik ensidigt at kritisere udgifternes stigning som socialdemokratisk ødselhed med skatteborgernes penge. Det faktiske forhold er imidlertid, at de borgerlige partier har stemt for næsten alle de love, der medfører udgifter for samfundet, og så kan man ikke i sin propaganda løbe fra ansvaret for disse udgifter. Socialdemokratiets mål er at skabe et effektivt samfund med fuld beskæftigelse, med et erhvervsliv, der er konkurrencedygtigt over for udlandet, og med en retfærdig fordeling af produktionsresultatet — så retfærdig som overhovedet muligt.

En række af de opgaver, der skal løses for at nå dette mål, løses bedst af det private initiativ, medens vi alle hidtil — som det også fremgår af de budgetter, vi behandler — har været enige om, at det offentlige er bedst egnet til at løse andre opgaver. Erhvervslivet skal udbygges, og der skal være plads til private investeringer til dette formål, hvad der altså også hidtil har været. Man fremstiller det imidlertid gang på gang,